

Згідно зі статтею 256 Цивільного Кодексу України (далі – Кодекс) позовна давність – це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно зі статтею 258 Кодексу для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

- про стягнення неустойки (штрафу, пені);

- про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації;

- про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності;

Позовна давність

Автор: Анна

31.07.2015 07:38

- у зв'язку з недоліками проданого товару;

- про розірвання договору дарування;

- у зв'язку з перевезенням вантажу, пошти;

- про оскарження дій виконавця заповіту.

Згідно зі статтею 259 Кодексу позовна давність, встановлена законом, може бути збільшена за домовленістю сторін. Договір про збільшення позовної давності укладається у письмовій формі.

Позовна давність, встановлена законом, не може бути скорочена за домовленістю сторін.

Згідно зі статтею 267 Кодексу особа, яка виконала зобов'язання після спливу позовної давності, не має права вимагати повернення виконаного, навіть якщо вона у момент виконання не знала про сплив позовної давності.

Заява про захист цивільного права або інтересу має бути прийнята судом до розгляду незалежно від спливу позовної давності. Позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення.

Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

Якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту.

Позовна давність

Автор: Анна

31.07.2015 07:38

Згідно зі статтею 268 Кодексу позовна давність не поширюється:

- на вимогу, що випливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом;

- на вимогу вкладника до банку (фінансової установи) про видачу вкладу;

- на вимогу про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, крім випадків завдання такої шкоди внаслідок недоліків товару, що є рухомим майном, у тому числі таким, що є складовою частиною іншого рухомого чи нерухомого майна, включаючи електроенергію;

- на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);

- на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, стосовно виконання зобов'язань, що впливають із Закону України «Про державний матеріальний резерв».

Законом можуть бути встановлені також інші вимоги, на які не поширюється позовна давність.

**Леуцька О.В. головний спеціаліст організаційно-правового відділу
Мариупольського міського
управління юстиції**